

Gældende formulering

§ 3. Hvis arbejdsgiveren uberettiget nægter at modtage funktionæren i sin tjeneste eller uberettiget bortviser ham fra tjenesten, og funktionæren ved afbrydelsen har krav på højst 3 måneders varsel i overensstemmelse med § 2, er arbejdsgiveren pligtig til, såfremt almindelige erstatningsregler ikke måtte medføre et større ansvar, at udrede en erstatning svarende til lønnen indtil det tidspunkt, til hvilket den ansatte den pågældende dag lovligt kunne have været opsagt, eller - såfremt han allerede var opsagt - til opsigelsesfristens udløb.

Stk. 2. Har funktionæren ved arbejdsgiverens uberettigede afbrydelse af tjenesteforholdet krav på mere end 3 måneders varsel, bliver erstatningen at fastsætte efter de almindelige erstatningsregler. Funktionæren har dog mindst krav på en erstatning svarende til lønnen indtil fratræden med 3 måneders varsel i overensstemmelse med § 2.

Stk. 3. For så vidt funktionæren er ansat for et bestemt tidsrum af 3 måneder eller derunder, gælder tilsvarende bestemmelser som i stk. 1. Er funktionæren ansat for et bestemt tidsrum af over 3 måneder, og arbejdsgiveren uberettiget nægter at modtage funktionæren eller bortviser denne på et tidspunkt, da der er over 3 måneder tilbage af den aftalte tjenestetid, gælder tilsvarende bestemmelser som i stk. 2.

Stk. 4. Denne paragrafs bestemmelser kommer også til anvendelse, når funktionæren hæver tjenesteforholdet på grund af grov misligholdelse fra arbejdsgiverens side.

Lovforslaget

5. I § 3, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende gælder hvis funktionæren er tidsbegrænset ansat og der er 3 måneder eller mindre tilbage af denne ansættelse.«

6. I § 3, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende gælder hvis funktionæren er tidsbegrænset ansat og der er mere end 3 måneder tilbage af denne ansættelse.«

7. § 3, *stk. 3*, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter til stk. 3.